

Khutba Khulasa 20.12.2019 **ഖുത്ബ സംഗ്രഹം**

സയ്യിദുനാ ഹദ്ദറത് അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ ഖലീഫത്തുൽ മസീഹ് അൽഖാമിസ് അയ്യൂബുല്ലാഹ് മുബാറക്, ഇസ്ലാമാബാദ്, ഖു.കെ.ഖിൽ ജുമാരൂഖ് ഖുത്ബഖുട്രയുടെ സംഗ്രഹം

നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ മഹോന്നത പദവിയിലുള്ള ബദരീ സഹാബികളുടെ സ്തുത്യർഹമായ ഗുണവിശേഷങ്ങളുടെ വിശ്വാസദീപ്തമായ വിവരണങ്ങൾ

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ

اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ.

തശഹ്ഹുദ്ദും തഅവ്വൂദ്ദും സുറ:ഹമാത്തിഹയും ഓതിക്കൊണ്ടു ഹുസൂർ പറഞ്ഞു;

കഴിഞ്ഞ ഖുത്ബയിൽ സ്വഹാബിമാരുടെ വിവരണത്തിൽ ഹദ്ദറത് ഉത്ബ ബിൻ ഗസ്വാനെക്കുറിച്ചുള്ള പരാമർശമായിരുന്നു നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നത്. അതു സംബന്ധമായി മറ്റു ചില കാര്യങ്ങൾക്കുടി വിവരിക്കുവാനുണ്ട് അതിപ്പോൾ പറയുന്നതാണ്. നബി(സ)തിരുമേനി ഹിജ്റ രണ്ടാം വർഷത്തിൽ തങ്ങളുടെ അമ്മായിയുടെ മകനായ സഹോദരൻ ഹദ്ദറത് അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ജഹ്ശിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു സംഘത്തെ നഖ്ലയിലേക്കയച്ചു. ഹദ്ദറത് ഉത്ബയും അതിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നു. ഖുറൈശികളുടെ അനുകൂലതകൾ കൂടുതൽ അടുത്തറിയുകയും അതനുസരിച്ച് അവശ്യമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്യുക എന്നതായിരുന്നു നബിതിരുമേനിയുടെ ഉദ്ദേശ്യം. അങ്ങനെ പെട്ടെന്നുള്ള എല്ലാ ആക്രമണങ്ങളിൽ നിന്നും മദീന സുരക്ഷിതമായിരിക്കുന്നതാണ്. ആയതിനാൽ അതിനായി എട്ട് മുഹാജിറുകളടങ്ങുന്ന ഒരു പാർട്ടി തയ്യാറാക്കുകയും ഖുറൈശികളുടെ രഹസ്യ പദ്ധതികളെക്കുറിച്ച് എളുപ്പത്തിൽ അറിവു ലഭിക്കുന്നതിനായി ഈ പാർട്ടിയിൽ ഖുറൈശികളുടെ വ്യത്യസ്ത ഗോത്രങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ആളുകളെയും ഉൾപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. ഹദ്ദറത് അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ജഹ്ശിനെ ആ പാർട്ടിയുടെ അമീർ ആയി നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സംഘത്തെ അയക്കുമ്പോൾ എവിടേക്കാണ് പോകുന്നതെന്നോ എന്തിനു വേണ്ടിയാണു പോകുന്നതെന്നോ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. പുറപ്പെടുമ്പോൾ സീൽ ചെയ്ത ഒരു എഴുത്ത് നൽകിയിട്ടു പറഞ്ഞു; ഈ കത്തിൽ നിങ്ങൾക്കുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങളുണ്ട്. മദീനയിൽ നിന്നും രണ്ടു ദിവസത്തെ യാത്ര ചെയ്തു കഴിയുമ്പോൾ ഈ കത്തു തുറന്ന് അതിലെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ പ്രാവർത്തികമാക്കുക. അങ്ങനെ മദീനയിൽ നിന്നും രണ്ടു ദിവസത്തെ യാത്ര പിന്നിട്ടപ്പോൾ അബ്ദുല്ലാഹ് നബിതിരുമേനിയുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ തുറന്നു നോക്കിയപ്പോൾ അതിൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു; മക്കയ്ക്കും തായിഹിനുമിടയിലുള്ള നഖ്ല താഴ്വരയിലേക്കു നിങ്ങൾ പോകുകയും ഖുറൈശികളുടെ അവസ്ഥകളെക്കുറിച്ചറിയുകയും അത് നമ്മെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുക. അതിനു ശേഷം ആ സംഘം നഖ്ലയിലേക്കു തിരിച്ചു. വഴിയേ സ

അദുബ്നു അബീ വഖാസിന്റെയും ഉത്ബ ബിൻ ഗസ്വാന്റെയും ഒട്ടകം കാണാതെ പോയി. അവർ അതിന്റെ അന്വേഷണത്തിൽ കൂടെയുള്ളവരിൽ കൂട്ടംതെറ്റിപ്പോയി. വളരെ അന്വേഷിച്ചിട്ടും കൂടെയുള്ളവരെ കണ്ടെത്താനായില്ല. അങ്ങനെ ആറുപേരടങ്ങുന്ന ഒരു സംഘമായി അവശേഷിച്ചു.

മുസ്ലിംകളുടെ ഈ ചെറുസംഘം നഖ്ലയിൽ എത്തുകയും തങ്ങളുടെ ജോലികളിൽ വ്യാപൃതരാകുകയും ചെയ്തു. അവരിൽ ചിലർ രഹസ്യം കാത്തു സൂക്ഷിക്കുന്നതിനായി തല മുൻവശം ചെയ്തു. വഴിപോക്കർ അവരെ ഉറ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനായി വന്നവരാണെന്നു ധരിക്കുകയും ആർക്കും യാതൊരു സംശയവും തോന്നാതിരിക്കാൻവേണ്ടിയുമാണ് അങ്ങനെ ചെയ്തത്. പക്ഷെ ഒരു ദിവസം തായിഹിൽ നിന്നും മക്കയിലേക്കു പോകുകയായിരുന്ന ഖുറൈശികളുടെ ഒരു ചെറുസംഘം പെട്ടെന്നവിടെ എത്തിച്ചേർന്നു. ഇരു സംഘങ്ങളും നേർക്കുനേർ കണ്ടുമുട്ടി. എന്തു ചെയ്യണമെന്ന് മുസ്ലിംകൾ പരസ്പരം കൂടിയാലോചിച്ചു. നബി(സ)തിരുമേനി അതീവ രഹസ്യമായി വാർത്തകളറിഞ്ഞുവരാൻ അയച്ചതായിരുന്നു. ഒരു ആക്രമണം നടത്താനായിട്ടായിരുന്നില്ല അയച്ചത്. അങ്ങനെ രണ്ടു എതിർകക്ഷികളും മുഖാമുഖം നിൽക്കുകയായിരുന്നു. സ്വാഭാവികമായും അവർക്കു തോന്നി അതായത് ഖുറൈശി സംഘം നമ്മെ കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. ഇനി രഹസ്യം സൂക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയില്ല. അതേ സമയം ചില മുസ്ലിംകൾ ചിന്തിച്ചു; ഇത് റജബ് മാസമാണ് അതായത് ശഹ്റെ ഹറാമിന്റെ(ആദരണീയ മാസത്തിന്റെ) അവസാനമാണ്. അറബികളുടെ സമ്പ്രദായമനുസരിച്ച് യുദ്ധം ചെയ്യാൻ പാടില്ല. നഖ്ല താഴ്വരയാണെങ്കിൽ ഹറമിന്റെ അതിർത്തി പ്രദേശത്തായിരുന്നു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഇന്നുതന്നെ എന്തെങ്കിലും തീരുമാനമുണ്ടായില്ലെങ്കിൽ നാളെ ഈ സംഘം ഹറമിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതാണ്. അതിന്റെ പവിത്രത കാത്തു സൂക്ഷിക്കേണ്ടതും ആവശ്യമാണ്. ഇതെല്ലാം ചിന്തിച്ച് ഒടുവിൽ മുസ്ലിംകൾ തീരുമാനമെടുത്തു. ഖുറൈശി സംഘത്തെ ആക്രമിക്കുക. ആക്രമിച്ച് ബന്ദികളാക്കുകയോ വധിക്കുകയോ ചെയ്യുക. അങ്ങനെ അവർ ആക്രമിച്ചു സത്യനിഷേധികളിലെ ഒരാൾ വധിക്കപ്പെട്ടു രണ്ടുപേരെ ബന്ദികളാക്കി. നാലാമത്തെ ആൾ ഓടി രക്ഷപ്പെട്ടു. മുസ്ലിംകൾക്ക് അയാളെ പിടികൂടാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അപ്രകാരം അവരുടെ പദ്ധതികൾ വിജയത്തിന്റെ വക്കിലെത്തി. അതിനു ശേഷം മുസ്ലിംകൾ ആ സംഘത്തി

ന്റെ മുതലുകൾ കൈക്കലാക്കി. ഖുറൈഷികളുടെ ഒരാൾ രക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് തീർച്ചയായും അയാൾ ഈ ആക്രമണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വാർത്ത മക്കയിലെത്തിക്കും അതുകൊണ്ട് അബൂല്ലാഹിബ്നു ജഹശും കൂട്ടരും യുദ്ധമുതലുകളുമായി പെട്ടെന്ന് മദീനയിലേക്കു തിരിച്ചുവന്നു. ഈ സംഘം നബി(സ)തിരുമേനിയുടെ സവിധത്തിലെത്തി നടന്നതെല്ലാം കേൾപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ അവിടന്ന് വരളെയധികം കോപിച്ചു. എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു; ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ശഹ്റെ ഹറാമിൽ അതായത് ആദരണീയ മാസത്തിൽ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ അനുവാദം നൽകിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. തിരുമേനി ഗനീമത്തുമുതൽ (യുദ്ധമുതൽ) നിഷേധിക്കുകയുണ്ടായി. അബൂല്ലാഹും കൂട്ടരും അത്യധികം ലജ്ജിതരായി. അല്ലാഹുവിന്റെയും റസൂലിന്റെയും കോപത്തിനിരയായിക്കൊണ്ട് നാം നശിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു എന്നവർ ചിന്തിച്ചു. നിങ്ങൾ എന്താണീ ചെയ്തത് എന്നു പറഞ്ഞ് മറ്റു സ്വഹാബികളും അവരെ കുറ്റപ്പെടുത്തി.

മറുവശത്ത് ഖുറൈശികളും ബഹളമുണ്ടാക്കി മുസ്ലിംകൾ ആദരണീയ മാസത്തിന്റെ പവിത്രത തകർത്തിരിക്കുന്നു. ഖുറൈശികളിൽ നിന്നും വധിക്കപ്പെട്ട വ്യക്തി അറുബിൻ അൽഹിദ്രമി ഒരു നേതാവും മക്കയിലെ നേതാവായിരുന്ന ഉത്ബ ബിൻ റബീഅയുടെ മക്കയിലെ സഖ്യകക്ഷികളിൽപ്പെട്ടയാളുമായിരുന്നു. അക്കാരണം കൊണ്ടും ഈ സംഭവത്തിൽ ഖുറൈശികളുടെ കോപാഗ്നി കൂടുതൽ ആളിക്കത്തി. അവർ പൂർവ്വാധികം ആവേശത്തോടുകൂടി മദീനയെ ആക്രമിക്കാൻ തയ്യാറായി. ചുരുക്കത്തിൽ ഈ സംഭവത്തോടെ മുസ്ലിംകളും നിഷേധികളും ഇരുകൂട്ടരും തമ്മിൽ വാഗ്വാദങ്ങളുണ്ടായി. ഒടുവിൽ വിശുദ്ധവുർആനിലെ ഈ ആയത്ത് ഇറങ്ങി. അതിനു ശേഷം മുസ്ലിംകൾക്ക് ആശ്വാസവും സമാധാനവുമായി. ആ ആയത്തിതാണ്.

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ ۖ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ ۖ
 وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ
 أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِندَ اللَّهِ ۗ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ
 الْقَتْلِ ۗ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ يُقَاتُونَكُم حَتَّىٰ يَرُدُّوكُم عَن
 دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا ۗ

അതായത് ആദരണീയ മാസത്തിൽ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് ജനങ്ങൾ നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നു. അവരോടു പറയുക, അതിൽ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നത് വലിയ അപരാധമാണ്. എന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു ജനങ്ങളെ തടയുന്നതും അവനെ നിഷേധിക്കുന്നതും അവിടത്തെ നിവാസികളെ അതിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കുന്നതും അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ അതിനേക്കാൾ വലിയ അപരാധമാകുന്നു. തീർച്ചയായും ആദരണീയ മാസത്തിൽ ഫിത്ന ഉണ്ടാക്കുക എന്നത് ആ ഫിത്നയെ തടയുന്നതിനു വേണ്ടി കൊല ചെയ്യുന്നതിനേക്കാൾ കുറ്റകരമാണ്. മുസ്ലിംകളേ, സത്യനിഷേധികളുടെ അവസ്ഥ എപ്രകാരമാ

ണെന്നാൽ അവർ നിങ്ങളോടുള്ള ശത്രുതയാലുള്ള അന്ധത നിമിത്തം ഏതു സമയത്തും എവിടെ വെച്ചും നിങ്ങളോടു യുദ്ധം ചെയ്യാൻ മടിക്കുകയില്ല. അവർക്കു സാധിക്കുമെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ മതത്തിൽനിന്നു നിങ്ങളെ പിന്തിരപ്പിക്കുവോളം അവർ നിങ്ങളോടു യുദ്ധം ചെയ്തു കൊണ്ടേയിരിക്കും. (അൽബഖറ:218)

അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള ഈ മറുപടി മുസ്ലിംകൾക്ക് ആശ്വാസദായകമായിരുന്നു. ഖുറൈശികളും അല്പം അടങ്ങി. അതിനിടയിൽത്തന്നെ അവരുടെ ആളുകൾ അവരുടെ തടവിലാക്കപ്പെട്ട രണ്ടുപേരെ മോചിപ്പിക്കുന്നതിനായി മദീനയിലെത്തി. അപ്പോൾ സഅദുബിനു അബീവഖാസും ഉത്ബാ ബിൻ ഗസ്വാനും തിരിച്ചെത്തിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർ ഖുറൈശികളുടെ കൈകളിലകപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ അവരെ ജീവനോടെ വിടുകയില്ല എന്നോർത്ത് നബിതിരുമേനി ആശങ്കപ്പെട്ടു. അതുകൊണ്ട് അവിടന്ന് അവർ രണ്ടു പേരും തിരിച്ചെത്തുന്നതുവരെ തടവുപള്ളികളെ വിട്ടുകൊടുത്തില്ല. എന്റെ രണ്ടാളുകൾ സുരക്ഷിതമായി മദീനയിൽ തിരിച്ചെത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ നിങ്ങളുടെ ആളുകളെയും വിട്ടയക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവർ രണ്ടുപേരും തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ ഫിദിയ വാങ്ങി അവരെ വിട്ടയച്ചു. എന്നാൽ അതിൽ ഒരാൾ സ്വതന്ത്രനാക്കപ്പെട്ടിട്ടും തിരിച്ചുപോകാൻ തയ്യാറായില്ല. മദീനയിൽ താമസിക്കുന്നതിനിടയിൽ നബി(സ)തിരുമേനിയുടെ ഉന്നത സവിശേഷ സ്വഭാവഗണങ്ങളും ഇസ്ലാമിക അധ്യാപനങ്ങളുടെ യാഥാർത്ഥ്യവും അതെത്രമാത്രം അയാളെ സ്വാധീനിച്ചിരുന്നു. പിന്നീട് മുസ്ലിംകളായിക്കൊണ്ട് നബി(സ)തിരുമേനിയുടെ സഹചരൻമാരിൽ ഉൾപ്പെടുകയും ഒടുവിൽ ബിഅ്റെ മൗനയിൽ ശഹീദാകുകയും ചെയ്തു.

ഹദ്റത്ത് ഉത്ബ ബിൻ ഗസവാൻ ബദർ യുദ്ധത്തിലും തുടർന്നുള്ള എല്ലാ യുദ്ധങ്ങളിലും നബി(സ)തിരുമേനിയുടെ കൂടെ പങ്കെടുക്കുവാനുള്ള സൗഭാഗ്യമുണ്ടായി. നബി(സ)തിരുമേനിയുടെ പ്രഗത്ഭരായ അമ്പെയ്ത്തുകാരിൽ പെട്ടയാളായിരുന്നു ഹദ്റത്ത് ഉത്ബ ബിൻ ഗസവാൻ. ഹദ്റത്ത് ഉമർ(റ) ഹദ്റത്ത് ഉത്ബയെ പേർഷ്യയിൽ നിന്നുള്ള ഉബുല പ്രദേശത്തെ ആളുകളുമായി യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിനായി ബന്ദ്രയിലേക്കയച്ചു. എണ്ണൂറ് ആളുകളോടൊപ്പമായിരുന്നു ഹദ്റത്ത് ഉമർ(റ) അയച്ചത്. പിന്നീട് കൂടുതൽ സഹായങ്ങൾ എത്തിക്കുകയുണ്ടായി. ഹദ്റത്ത് ഉത്ബ, ഉബുല പ്രദേശം കീഴടക്കുകയും ബന്ദ്ര പട്ടണത്തിനായി അതിർ നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു. ബന്ദ്രയെ ഒരു പട്ടണമാക്കുകയും അതിനെ ജനനിബിഡമാക്കുകയും ചെയ്ത ആദ്യത്തെ വ്യക്തിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ഹദ്റത്ത് ഉമർ(റ) ഹദ്റത്ത് ഉത്ബ ബിൻ ഗസ്വാനെ ബന്ദ്രയുടെ ഭരണാധികാരിയായി നിയമിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഖരീബ എന്ന പ്രദേശത്തു നിൽക്കുകയായിരുന്നു. ഹദ്റത്ത് ഉത്ബ ഹദ്റത്ത് ഉമർ(റ)നു കത്തെഴുതി അറിയിച്ചു; മുസ്ലിംകൾക്കായി ശീതകാലം കഴിച്ചു കൂട്ടുന്നതിനും യുദ്ധം കഴിഞ്ഞു വരുമ്പോൾ തങ്ങുന്നതിനും അനുയോജ്യമായ ഒരു സ്ഥലം കണ്ടെത്തേണ്ടത് അനിവാര്യമാണ്. ഹദ്റത്ത് ഉമർ(റ) അദ്ദേഹത്തി

നെഴുതി മുസ്ലിംകളെ വെള്ളവും, മൃഗങ്ങൾക്കുള്ള മേച്ചിൽ സ്ഥലവും ഉള്ള ഒരു സ്ഥലത്ത് ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുക. ഉത്ബ അവരെ ബന്ധിയിൽ കൊണ്ടുപോയി താമസിപ്പിച്ചു. ഹദ്റത്ത് ഉത്ബ ഹജ്ജ് നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനായി പോയപ്പോൾ മജാശി ഉബ്നു വസവദിനെ താല്കാലിക പ്രതിനിധിയായി നിയമിച്ചുകൊണ്ട് ഹുറാത്തിലേക്കു നീങ്ങുവാൻ കൽപിച്ചു. ഹദ്റത്ത് മുഗീറ ബിൻ ശിഅ്ബയോട് നമസ്കാരത്തിന് ഇമാമത്ത് വഹിക്കാൻ കല്പന നൽകി. ഹദ്റത്ത് ഉത്ബ ഹദ്റത്ത് ഉമർ(റ)ന്റെ അടുക്കൽ എത്തിയപ്പോൾ ഭരണാധികാരത്തിൽ നിന്നും രാജിവയ്ക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. പക്ഷെ ഹദ്റത്ത് ഉമർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാജി സ്വീകരിച്ചില്ല. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം ദുആ ചെയ്തു അല്ലാഹുവേ നീ എന്നെ ആ പട്ടണത്തിലേക്കു മടക്കി അയയ്ക്കരുതേ. പിന്നീട് അദ്ദേഹം യാത്രാമുഗത്തിൽ നിന്നും വീഴുകയും ഹിജ്രി 17ന് നിര്യാതനാകുകയും ചെയ്തു. ഹദ്റത്ത് ഉത്ബയുടെ വഹാത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടിമയായ സുവൈദ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാധനങ്ങളും സ്വത്തും ഹദ്റത്ത് ഉമറിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടു ചെന്നു. ഹദ്റത്ത് ഉത്ബ 57 വയസ്സു വരെ ജീവിച്ചു. പൊക്കമുള്ളയാളും സുന്ദരനുമായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

അടുത്ത സ്വഹാബിയുടെ പേരാണ് ഹദ്റത്ത് സഅദുബിൻ ഉബാദ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വംശനാമം അബൂസാബിത് എന്നായിരുന്നു. ഹദ്റത്ത് സഅദുബിൻ ഉബാദ ഒരു നേതാവും ധർമ്മിഷ്ഠനുമായിരുന്നു. എല്ലാ യുദ്ധങ്ങളിലും അൻസാറുകളുടെ പതാക അദ്ദേഹത്തിന്റെ കയ്യിലായിരുന്നു. അൻസാറുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പ്രതാപമുള്ളയാളായിരുന്നു അദ്ദേഹം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വം എല്ലാവരും അംഗീകരിച്ചിരുന്നു. ജാഹിലിയ്കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന് അറബി എഴുത്തറിയാമായിരുന്നു. ആ കാലത്ത് എഴുത്തറിയുന്നവർ വളരെ കുറവായിരുന്നു. നീതലിലും അമ്പെയ്ത്തിലും പ്രഗത്ഭനായിരുന്നു. ഇക്കാര്യങ്ങളിൽ പ്രാഗത്ഭ്യമുള്ളവരെ കാമിൽ എന്നാണ് പറയപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഹശാം ബിൻ ഉർവ തന്റെ പിതാവിൽ നിന്നും നിവേദനം ചെയ്യുന്നു, ഞാൻ സഅദുബിൻ ഉബാദയെ കാണുന്നത് അദ്ദേഹം തന്റെ കോട്ടയുടെ മുകളിൽ നിന്നും പറയുന്ന അവസ്ഥയിലാണ്; നിങ്ങളിൽ മാംസവും കൊഴുപ്പും കഴിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർ സഅദുബ്നു ഉബാദയുടെ അടുക്കൽ വരിക. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകനെയും അതുപോലെ ക്ഷണിക്കുന്നത് കണ്ടിട്ടുണ്ട്. മകനും സൽക്കരിക്കുമായിരുന്നു. രണ്ടാം ബൈഅത്തെ ഉഖ്ബയിലാണ് ഹദ്റത്ത് സഅദുബിൻ ഉബാദ ഇസ്ലാം സ്വീകരിച്ചത്. സീറത്തുഖാതമുന്നബിയ്യിനിൽ ഇതു സംബന്ധമായി ഇപ്രകാരം വിവരിക്കുന്നു, 13 നബവിയിൽ ദുൽഹജ്ജ മാസത്തിൽ ഹജ്ജ് വേളയിൽ ഔസിലെയും ഖദ്ദജിലെയും കുറച്ചാളുകൾ മക്കയിൽ വന്നു. അതിൽ എഴുപത് ആളുകൾ മുസ്ലിംകളായിരുന്നു അല്ലെങ്കിൽ മുസ്ലിംകളാകാൻ ആഗ്രഹിച്ചു വന്നവരായിരുന്നു.

നബി(സ)തിരുമേനിക്കു മിസ്അബ് മുഖേന അൻസാറുകളുടെ വരവിനെക്കുറിച്ച് അറിവു ലഭിച്ചിരുന്നു. അവരിൽ പലരും വ്യക്തിപരമായി കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തിയവരായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ അവസരത്തിൽ ഒരുമിച്ച് വ്യത്യ

സ്തമായോരു കൂടിക്കാഴ്ച ആവശ്യമായിരുന്നു. അങ്ങിനെ ഹജ്ജ് കർമ്മങ്ങൾ പൂർത്തിയായതിനു ശേഷം ദുൽഹജ്ജ് മാസത്തിന്റെ മധ്യത്തിൽ ഒരു തിയ്യതി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടു. നിശ്ചിത ദിവസം പാതിരാത്രിയോടടുത്ത സമയത്ത് എല്ലാവരും കഴിഞ്ഞ വർഷം സമ്മേളിച്ച താഴ്വാരത്തിൽ വന്ന് നബി(സ)തിരുമേനിയുമായി കാണുക. അങ്ങനെ നിശ്ചിത ദിവസം വന്നെത്തിയപ്പോൾ രാത്രിയിൽ വീട്ടിൽ നിന്നും തനിച്ചു പുറത്തിറങ്ങി. വഴിയിൽ വെച്ച് പിതൃസഹോദരനായ അബ്ബാസിനെയും കൂടെ കൂട്ടി. അദ്ദേഹം അപ്പോൾ ബഹുദൈവ വിശ്വാസിയായിരുന്നു. എങ്കിലും നബി(സ)തിരുമേനിയോട് സ്നേഹമായിരുന്നു. തുടർന്ന് രണ്ടു പേരുംകൂടി താഴ്വാരത്തിലെത്തി. അൻസാറുകളും ഓരോരുത്തരായും ഈരണ്ടു പേരായും അവിടെ എത്തിച്ചേർന്നു. ഏറ്റവുമധികം അബ്ബാസ് സംഭാഷണമാരംഭിച്ചു. അല്ലയോ ഖദ്ദജിന്റെ സമൂഹമേ മൂഹമ്മദ് (സ) കൂടുംബത്തിൽ ആദരണീയനും പ്രിയപ്പെട്ടവനുമാണ്. ഇന്നുവരെ കൂടുംബം അദ്ദേഹത്തെ സംരക്ഷണം ഏറ്റെടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. എല്ലാ ആപൽഘട്ടങ്ങളിലും അദ്ദേഹത്തിനായി നെഞ്ചു വിരിച്ചു നിന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ മൂഹമ്മദ് തന്റെ സ്വദേശം വിട്ട് നിങ്ങളുടെയടുക്കൽ വരുവാനാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ആയതിനാൽ നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ നിങ്ങളോടൊപ്പം കൊണ്ടുപോകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ എല്ലാതരത്തിലും സംരക്ഷിക്കേണ്ടി വരും. ഏതുശത്രുവിന്റെ മുന്നിലും നെഞ്ചു വിരിച്ചു നിൽക്കേണ്ടിവരും. അതിനു നിങ്ങൾ തയ്യാറാണെങ്കിൽ വളരെ നല്ലത് അല്ലാത്തപക്ഷം വ്യക്തമായി മറുപടി നൽകുക. കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമായി പറയുക എന്നത് ഉത്തമമാകുന്നു. അൽബറാഉബ്നു മഅ്റൂർ, അദ്ദേഹം അൻസാറുകളുടെ ഗോത്രത്തിലെ പ്രായം കൂടിയതും സ്വാധീനമുള്ള മാന്യനായ ഒരു വ്യക്തിയുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു; അബ്ബാസ് താങ്കളുടെ വാക്കുകൾ ഞങ്ങൾ കേട്ടു. എന്നാൽ നബിതിരുമേനിയും തങ്ങളുടെ തിരുനാവുകൊണ്ട് എന്തെങ്കിലും അല്പം സംസാരിക്കണമെന്ന് ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഞങ്ങളിലർപ്പിക്കാൻ പോകുന്ന ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കണമെന്നുമാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ നബി(സ)തിരുമേനി വിശുദ്ധഖുർആനിൽ നിന്നും ചില ആയത്തുകൾ തിലാവത്തു ചെയ്തതിനു ശേഷം ഇസ്ലാമിക അധ്യാപനങ്ങളെക്കുറിച്ച് ലഘു പ്രഭാഷണം നടത്തി. അല്ലാഹുവിനോടും അല്ലാഹുവിന്റെ ദാസരോടുള്ള കടമകളെക്കുറിച്ച് വിവരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു; ഞാൻ എനിക്കായി ഇത്രമാത്രമാണ് പറയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് അതായത് ഏതുപോലെ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഉറ്റവരെയും ബന്ധുക്കളെയും സംരക്ഷിക്കുന്നുവോ ആവശ്യഘട്ടങ്ങളിൽ എന്നോടും അങ്ങനെ പെരുമാറുക. തിരുമേനിയുടെ പ്രഭാഷണം തീർന്നപ്പോൾ അൽബറാ ഉബ്നു മഅ്റൂർ അറേബ്യൻ രീതിയനുസരിച്ച് തിരുമേനിയുടെ കരങ്ങൾ സ്വന്തം കൈകളിലെടുത്തുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു; യാ റസൂലല്ലാഹ് താങ്കളെ സത്യതയോടെ നിയോഗിച്ചയച്ച അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ സത്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ പറയുകയാണ്; ഞങ്ങൾ സ്വന്തം ജീവനെപ്പോലെ താങ്കളെ സംരക്ഷിക്കു

ന്നതാണ്. വാളിന്റെ തണലിനു കീഴെയാണ് ഞങ്ങൾ വളർന്നത്. അദ്ദേഹം തന്റെ വാക്കുകൾ അവസാനിപ്പിച്ചില്ല അതിനു മുൻപായി അബൂൽഹൈസം ബിൻ തിഹ്യാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ ഭേദിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു; യാറസൂലല്ലാഹ് യസ്രിബിലെ യഹൂദികളുമായി ഞങ്ങൾക്ക് ദീർഘകാലത്തെ ബന്ധമാണുള്ളത്. താങ്കളെ പിന്തുണയ്ക്കുകയാണെങ്കിൽ ആ ബന്ധം മുറിഞ്ഞു പോകുന്നതാണ്. അല്ലാഹു താങ്കൾക്ക് വിജയം നൽകിക്കഴിഞ്ഞാൽ താങ്കൾ ഞങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ച് സ്വദേശത്തേക്ക് തിരിച്ചു പോകരുത്. അങ്ങനെ ഞങ്ങൾ അവിടെയും ഇവിടെയും അല്ലാത്ത അവസ്ഥ ഉണ്ടാകരുത്. നബിതിരുമേനി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു ഇല്ല അങ്ങനെ ഒരിക്കലുമുണ്ടാകില്ല. നിങ്ങളുടെ രക്തം എന്റെ രക്തമാണ്. നിങ്ങളുടെ സുഹൃത്തുക്കൾ എന്റെയും സുഹൃത്തുക്കളായിരിക്കും. നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കൾ എന്റെയും ശത്രുക്കളായിരിക്കും. അപ്പോൾ അബ്ബാസു ബിൻ ഉബാദ അൻസാരി തന്റെ കൂടെയുള്ളവരിലേക്ക് കണ്ണോടിച്ചു കൊണ്ടു പറഞ്ഞു, സുഹൃത്തുക്കളെ, ഈ പരസ്പരമുള്ള പ്രതിജ്ഞയുടെ അർത്ഥമെന്താണെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാമോ? അതിനർത്ഥം നിങ്ങളിനി കറുത്തവനും വെളുത്തവനുമായ ഓരോരുത്തരോടും പോരാടാൻ തയ്യാറായിക്കൊള്ളുക എന്നാണ്. (അതായത് പല സമൂഹത്തിൽപ്പെട്ട ആളുകളുമായും പോരാടേണ്ടിവരും). ജനങ്ങൾ പറഞ്ഞു; അതെ അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ ഞങ്ങൾക്കതറിയാം. പക്ഷെ അതിനു പകരമായി ഞങ്ങൾക്കെന്തു ലഭിക്കും? നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ പാരിതോഷികങ്ങളിൽ വച്ചേറ്റവും മികച്ച പാരിതോഷികമായ സ്വർഗ്ഗം ലഭിക്കുന്നതാണ്. എല്ലാവരും ഒറ്റ സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു; ഞങ്ങൾക്കീ മാറ്റുക്കച്ചവടം സമ്മതമാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ അങ്ങയുടെ കരങ്ങൾ മുമ്പോട്ട് നീട്ടിയാലും. അവിടന്ന് കരങ്ങൾ മുൻപിലേക്കു നീട്ടി. ആ എഴുപത് ത്യാഗവരുൻമാരായ സംഘം ഒരു പ്രതിരോധ ഉടമ്പടിക്കായി തങ്ങളെ തിരുമേനിയുടെ കരങ്ങളിൽ വിൽക്കുകയായിരുന്നു. ഈ ബൈഅത്തിന്റെ പേര് ബൈഅത്തെ ഉഖ്ബ സാനിയ അഥവാ രണ്ടാം ബൈഅത്തെ ഉഖ്ബ എന്നാണ്.

ഈ ബൈഅത്ത് നടന്നുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു; മൂസ(അ)യും തന്റെ സമുദായത്തിൽ നിന്ന് തന്റെ പ്രതിനിധികളായി പന്ത്രണ്ടു പേരെ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. അവർ മൂസയുടെ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള അവരുടെ മേൽനോട്ടക്കാരും സംരക്ഷകരുമായിരുന്നു. ഞാനും നിങ്ങളിൽ നിന്ന്

പന്ത്രണ്ട് പ്രതിനിധികളെ നിശ്ചയിക്കുകയാണ്. അവർ നിങ്ങളുടെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്നവരും സംരക്ഷകരുമായിരിക്കും. മാത്രമല്ല എനിക്കവർ ഈസ(അ)യുടെ ഹവാരികളെപ്പോലെയായിരിക്കും. എന്റെ മുന്നിൽ അവർ തങ്ങളുടെ സമൂഹത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഉത്തരം പറയേണ്ടവരായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളെല്ലാവരും ചേർന്ന് അവരുടെ പേരുകൾ എന്റെ മുന്നിൽ വയ്ക്കുക. അങ്ങനെ പന്ത്രണ്ട് ആളുകളുടെ പേരുകൾ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടു. അത് അവിടന്ന് അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അവരെ ഓരോരോ ഗോത്രത്തിന്റെയും മേൽനോട്ടക്കാരായി നിയമിക്കുകയും അവരവരുടെ കടമകൾ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു. ചില ഗോത്രങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഈരണ്ട് പ്രതിനിധികളെ നിശ്ചയിച്ചു. ഈ പന്ത്രണ്ടു പ്രതിനിധികളെയും നിയമിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ നബിതിരുമേനിയുടെ പിതൃസഹോദരനായിരുന്ന അബ്ബാസുബ്നു അബ്ബൂൽമുത്തലിബ് അൻസാറുകളെ ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു; ഇത് വളരെ സൂക്ഷിച്ചും സമർത്ഥമായും കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടതാണ്. കാരണം ഖുറൈശികളുടെ ചാരൻമാർ നാനാഭാഗത്തും കണ്ണും നട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈ സംസാരിക്കുന്നതും ഏറ്റുപറയുന്നതുമായ വാർത്ത ചോർന്നുപോകുകയും ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാകുകയുമുണ്ട്.

ഹദ്റത്ത് സഅദുബിൻ ഉബാദയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഇനിയും അല്പം പരാമർശിക്കുവാനുണ്ട്. വരും ഖുത്ബയിൽ അത് വിവരിക്കുന്നതാണ്. ഇൻശാ അല്ലാഹ്.

الْحَمْدُ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنُؤْمِنُ بِهِ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ - وَنَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَنَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ - عِبَادَ اللَّهِ رَحِمَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ أذْكُرُوا اللَّهَ يَذْكُرْكُمْ وَادْعُوهُ يُسْتَجِبْ لَكُمْ وَلِدِكُمْ اللَّهُ أَكْبَرُ -